

har stillet sig, idet det ikke, hvad der dog er det mest Sædvanlige, og hvad dog ellers vistnok følges som Regel, har forlangt Fællesudvalg. Det forekommer mig, at Landstinget derved tydelig har vist, at det ikke deler vort Ønske om, at disse trængende Brødre skulle have Tillæg. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det saa faar at staa hen saaledes; jeg deler den Betragtning, som blev udtalt af den sidste ærede Taler, og det gjør mig ondt, at Mand, der sidde med nogle faa Hundrede Kroner med Kone og Børn skulle faa sine Forpartere i den danske Rigsdag, og at man, naar man ikke kan faae Alt eller dog det Meste af, hvad man ønsker, hellere vil gaa herfra uden at give dem, der trænge haardest. Men lad det blive konstatet, at, saaledes ser den politiske Stilling ud heri Rigsdagen — den er saaledes heri Folkethinget f. Ex. — at det relative Flertal ikke bryder sig om, men tværtimod er — saaledes som det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) udtalte paa det relative Flertals Begne — principielt imod, at de faae Nogetsomhelst, og paa den anden Side stiller man sig, som jeg har sagt. Vi have ikke blot haft som Modstandere hele Landstinget, efter dets Beslutninger at dømmе, men ogsaa her have vi hørt Fortællinger, Meddelelser om, at, naar man ikke kunde faae det og det, vilde man Angenting have. Jeg ser ikke, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) vil udbreite med sit Forslag, jeg ser overhovedet ikke, hvorledes Nogen, der her vil holde paa Folkethingets Værdighed ligeoverfor Landstingets Krav, er istand til at tage Tjeneste op for Landstinget.

Formanden (Krabbe): Jeg hørte ikke nøie den ærede Talers sidste Ord, men jeg haaber ikke, de indeholdt Noget, der kunde virke forstyrrende paa det gode Forhold imellem Thingene.

Lauher: Jeg behøver ikke at opfordre de ærede Medlemmer, der have stemt ligesom jeg i denne Sag, til ogsaa at stemme mod det foreliggende Forslag efter den Maade, hvorpaa Landstinget har gjort denne Sag til en politisk Strid, og jeg er forsaavidt Landstinget taknemlig derfor og agter ikke at forlyrre denne Stilling; jeg har ogsaa fra første Færd betragtet den som en politisk Strid, og ikke set den fra de Hensyn, som navnlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lång) gjorde gjældende, at det var Synd og Skam, om man ikke vilde give dem et Tillæg. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at det for dette Thing, der har stridt for og sat igjennem, at Lønningstillægsagen ikke blev vedtaget paa et særligt Lovforslag, men blev sat ind paa Finansloven, vilde være høist mærkeligt nu, efter at Landstinget har standset Sagen som særlig Sag — thi det har det gjort idag —, vilde komme og begjære, at Landstinget dog nu skulde

være saa naadigt at tage imod en særlig Lov paa dette Omraade.

Timestad: Den sidste ærede Taler bemærkede med Rette, at han ikke behøvede at opfordre sine Meningsfæller til at stemme mod det fremkomne Forslag om Fællesudvalg. Det er vistnok fuldstændig rigtigt, hans Meningsfæller vilde vistnok af sig selv kunne forstaa, at, hvis Sagen ikke kommer til at gaa til Fællesudvalg, men bliver staaende paa det Punkt, hvorpaa den nu er, ville de have opnaaet netop det, de hele Eiden have kæmpet for, nemlig at der intet Lønningstillæg bliver udbetalt til Nogensomhelst. Dette er meget klart og forstaaeligt af sig selv. Derimod er det forekommet mig meget mindre rimeligt og forklarligt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ogsaa synes at ville opfordre sine Meningsfæller til at stemme mod Fællesudvalg, eller i alt Fald udtalte han sig imod dette. Det ærede Medlem ytrede, at Landstinget ved den Maade, hvorpaa det var traadt op, havde vist, at det ingen Interesse havde for, at dets trængende Medborgere fik en Forbedring i deres Stilling. Den Uttring tror jeg ingenlunde, det ærede Medlem har været berettiget til at fremkomme med. Der er ingen Grund til at tvivle om, at Landstinget nærer fuldt saa stor Interesse for de trængende Embedsmænd som Folkethinget. Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Realitet; men det er vistnok let forklarligt, at Landstinget ikke ved uden videre at gaa ind paa Forslaget, saaledes som det var vedtaget af Folkethinget, vilde tilveiebringe en Afgjørelse, der udelukkede en Række af ligeledes meget trængende og ligesaa meget kvalificerede Medborgere fra det Lønningstillæg, hvorpaa de havde et lignende Krav. Naar nu Landstinget ikke har stillet Begjæring om Fællesudvalg, er det jo vistnok ikke ganske let med Sikkerhed at kunne dømmе om, hvilke dets Motiver dertil have været, da der ikke er fremkommet Motiver dertil; men jeg feiler vel ikke, naar jeg fortolker det saaledes, at Landstinget ikke har næret noget tilstrækkelig stærkt Haab om, at der gjennem et Fællesudvalgs Behandling vilde kunne fremkomme et Forslag, der havde Udfigt til at vinde Majoritet i begge Thingene, og som var af den Vækkelse, at det paa en nogenlunde tilstrækkelig Maade fyldestgjorde de berettigede Krav, der i denne Sag gjøres sig gjældende. Forsaavidt man nu nærer den samme Anskuelse, forsaavidt man anser det for givet, at Fællesudvalgets Forhandlinger umulig kunne føre til et saadant Resultat, vil jeg ogsaa finde det rimeligt, at man stemmer derimod; men for mit eget personlige Vedkommende har jeg ikke kunnet opgive Haabet om, at der gjennem Forhandling i Fællesudvalg maatte kunne fremkomme Enighed om et Forslag, der i højere Grad end det, der hidtil har foreligget fra Folkethingets Side, fyldestgjorde de Krav, som jeg